

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מיימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♠ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מיימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	י.ט.
(תהלים קיב) אשרי איש ירא את ה'											■	י.ט.
אשרי איש ולא אשרי אשה?											♣	י.ט.
אשרי מי שעושה תשובה כשהוא איש.	רבי עמרם אמר רב:										!	י.ט.
אשרי מי שמתגבר על יצרו כאיש.	רבי יהושע בן לוי:										!	י.ט.
במצותיו חפץ מאד - א"ר: במצותיו - ולא בשכר מצותיו.	[רבי אלעזר]										■	י.ט.
הוא היה אומר: אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס, אלא היו כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס.	והיינו דתנן:										■	י.ט.
כי אם בתורת ה' חפצו - א"ר: אין אדם לומד תורה אלא ממקום שלבו חפץ, שנאמר: (תהלים א) כי אם בתורת ה' חפצו.	[רבי]										■	י.ט.
לוי ור"ש ברבי יתבי קמיה דרבי וקא פסקי סידרא, סליק ספרא, לוי אמר: ליייתו לן משלי, ר"ש ברבי אמר: ליייתו לן תלים, כפיה ללוי ואיייתו תלים											○	י.ט.
כי מטו הכא כי אם בתורת ה' חפצו, פריש רבי ואמר: אין אדם לומד תורה אלא ממקום שלבו חפץ	[רבי]										■ ○	י.ט.
אמר לוי: רבי, נתת לנו רשות לעמוד.	[לוי]										○	י.ט.
כל העוסק בתורה - הקב"ה עושה לו חפציו, שנאמר: כי אם בתורת ה' חפצו.	רבי אבדימי בר חמא:										■	י.ט.
לעולם ילמוד אדם תורה במקום שלבו חפץ, שנאמר: כי אם בתורת ה' חפצו.	רבא:										■	י.ט.
בתחילה נקראת על שמו של הקב"ה ולבסוף נקראת על שמו, שנאמר: בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה.	ואמר רבא:										■	י.ט.
לעולם ילמד אדם תורה ואח"כ יהגה, שנאמר: בתורת ה', והדר ובתורתו יהגה.	ואמר רבא:										■	י.ט.
לעולם ליגריס איניש, ואע"ג דמשכח ואע"ג דלא ידע מאי קאמר, שנאמר: (תהלים קיט) גרסה נפשי לתאבה, גרסה כתיב ולא כתיב טחנה.	ואמר רבא:										■	י.ט.
כתיב: (משלי ט) על גפי, וכתיב: (משלי ט) על כסא	רבא רמי:										♣	י.ט.
בתחלה על גפי, ולבסוף על כסא.	[רבא]										!	י.ט.
כתיב: (משלי ח) בראש מרומים, וכתיב: עלי דרך	[רבא]										♣	י.ט.
בתחלה בראש מרומים, ולבסוף עלי דרך.	[רבא]										!	י.ט.
כתיב: (משלי ה) שתה מים מבורך, וכתיב: ונזלים מתוך בארך	עולא רמי:										♣	י.ט.
בתחלה שתה מבורך, ולבסוף ונזלים מתוך בארך.	[עולא]										!	י.ט.
מאי דכתיב: (משלי יג) הון מהבל ימעט וקובץ על יד ירבה? אם עושה אדם תורתו חבילות חבילות מתמעט, ואם קובץ על יד ירבה.	רבא אמר רב סחורה אמר רב הונא:										■	י.ט.
ידעי רבנן להא מילתא ועברי עלה.	רבא:										■	י.ט.
אמר רב נחמן בר יצחק: אנא עבידתה וקיים בידי.	[רב נחמן בר יצחק]										■	י.ט.
מאי דכתיב: (משלי יב) לא יחרוך רמיה צידו? לא יחיה ולא יאריך ימים צייד הרמאי	רב שיזבי משמיה דר"א בן עזריה:										■	י.ט.
צייד הרמאי יחרוך.	רב ששת:										■	י.ט.
משל לאדם שצד צפרין, אם משבר כנפיה של ראשונה - כולם מתקיימות בידו, ואם לאו - אין מתקיימות בידו.	כי אתא רב דימי אמר:										■	י.ט.
(תהלים א) והיה כעץ שתול על פלגי מים - אמרי דבי ר' ינאי: כעץ שתול ולא כעץ נטוע, כל הלומד תורה מרב אחד - אינו רואה סימן ברכה לעולם.	[דבי ר' ינאי]										■	י.ט.
אמר להו רב חסדא לרבנן: בעינא דאימא לכו מלתא, ומסתפינא דשבקיתו לי ואזוליתו:											○	י.ט.
כל הלומד תורה מרב אחד - אינו רואה סימן ברכה לעולם	[רב חסדא]										■ ○	י.ט.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ^ קושיא-challenge & question-שאלה ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

עבודה זרה- לפני אידיהן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שבקוהו ואזול קמיה דרבא.												יט.
הני מילי סברא, אבל גמרא - מרב אחד עדיף, כי היכי דלא ליפלוג לישני.	אמר להו: [רב חסדא]										◇	יט.
על פלגי מים - א"ר תנחום בר חנילאי: לעולם ישלש אדם שנותיו, שליש במקרא, שליש במשנה, שליש בתלמוד.	[רבי תנחום בר חנילאי]										◇	יט:
מי ידע איניש כמה חי?										ז		יט:
כי קאמרינן - ביומי.										!		יט:
(תהלים א) אשר פריו יתן בעתו - אמר רבא: אם פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול, ואם לאו - על הלומד ועל המלמד עליהם הכתוב אומר: לא כן הרשעים כי אם וגו'.	[רבא]										◇	יט:
מאי דכתיב: (משלי ט) כי רבים הללים הפילה? זה תלמיד שלא הגיע להוראה ומורה, ועצומים כל הרוגיה - זה תלמיד שהגיע להוראה ואינו מורה.	רבי אבא אמר רב הונא אמר רב										◇	יט:
ועד כמה?										^		יט:
עד מ' שנין.										!		יט:
והא רבא אורי?										ז		יט:
התם בשוין.										!		יט:
ועלהו לא יבול - אמר רב אחא בר אדא אמר רב, ואמרי לה אמר רב אחא בר אבא אמר רב המנונא אמר רב: שאפילו שיחת חולין של ת"ח צריכה תלמוד, שנאמר: (תהלים א) ועלהו לא יבול.	[רב אחא בר אדא אמר רב, ואמרי לה אמר רב אחא בר אבא אמר רב המנונא אמר רב]										◇	יט:
וכל אשר יעשה יצליח - א"ר יהושע בן לוי, דבר זה כתוב בתורה ושנוי בנביאים ומשולש בכתובים: כל העוסק בתורה - נכסיו מצליחין לו. כתוב בתורה, דכתיב: (דברים כט) ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם למען תשכילו את כל אשר תעשון שנוי בנביאים, דכתיב: (יהושע א) לא ימוש ספר התורה [זהו] מפיו והגית בו יומם ולילה למען תשמור לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל משולש בכתובים, דכתיב: (תהלים א) כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה, וזהו כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח.	[ר יהושע בן לוי]										◇	יט:
מכריו רבי אלכסנדרין: מאן בעי חי? מאן בעי חי?	[רבי אלכסנדרין]										◇	יט:
כנוף ואתו כולי עלמא לגביה, אמרי ליה: הב לן חיי											◇	יט:
אמר להו: (תהלים לד) מי האיש החפץ חיים וגו' נצור לשונך מרע וגו' שמא יאמר אדם: נצרתי לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה, אלך ואתגרה בשינה? ת"ל: סור מרע ועשה טוב, אין טוב אלא תורה, שנאמר: (משלי ד) כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו.	[רבי אלכסנדרין]										◇	יט:
הגיע לכיפה מקום שמעמידין בה עבודת כוכבים.											◇	יט:
אם בנה - שכרו מותר.	רבי אלעזר אמר רבי יוחנן:										◇	יט:
פשיטא, משמשי עבודת כוכבים הן, ומשמשי עבודת כוכבים בין לרבי ישמעאל בין לרבי עקיבא - אינן אסורין עד שיעבדן											◇	יט:
לא נצרכה אלא לעבודת כוכבים עצמה.	רבי ירמיה:									!		יט:
הניחא למ"ד: עבודת כוכבים של ישראל אסורה מיד, ושל עובד כוכבים עד שתעבד - שפיר, אלא למ"ד: של עובד כוכבים אסורה מיד, מאי איכא למימר?										ז		יט:
לא נצרכה אלא במכוש אחרון, עבודת כוכבים מאן קא גרים לה? גמר מלאכה, ואימת הוא גמר מלאכה? במכוש אחרון, מכוש אחרון לית ביה שוה פרוטה.	אלא אמר רבה בר עולא:									!		יט:
ישנה לשכירות מתחלה ועד סוף.	אלמא קסבר: [רבי אלעזר]										◇	יט:
ואין עושין תכשיטין לעבודת כוכבים, קטלאות ונומים וטבעות											◇	יט:
בשכר מותר.	רבי אלעזר:										◇	יט:
אין מוכרין להם במחובר לקרקע, אבל מוכר הוא משיקצין											◇	יט:
מוכר הוא על מנת לקוץ.	רבי יהודה:										◇	יט:

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-<u>key</u>:	

עבודה זרה-לפני אידיהן	מאן דאמר	Talmud Navigator											
מימרא		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
מנהגי מילי?												א	ג